

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VI. — Wydana i rozesłana dnia 5. lutego 1898.

Treść: (M 20—25.) 20. Obwieszczenie o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. Komory pomocniczej w Budwie. — 21. Obwieszczenie o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. Komory pomocniczej w Lodrone. — 22. Obwieszczenie o dozwoleniu przyjmowania do sprawdzania i cechowania przyrządu do mierzenia mleka konstrukcyi firmy Kleiner i Fleischmann w Mödlingu. — 23. Rozporządzenie, dotyczące się zaliczenia c. k. Komory pomocniczej I. klasy w Furth (w Bawaryi) do tych komor, które wymienione są w załączce do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882, jako upoważnione do ekspedycyowania roślin. — 24. Obwieszczenie o sprawdzaniu i cechowaniu wagi automatycznej do ważenia ziarna drobnego. — 24. Rozporządzenie, dotyczące się wystawiania duplikatów świadectw sprawdzenia, należących do wodomierzy lub do liczydeł użycia elektryczności.

20.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 9. stycznia 1898,

o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. Komory pomocniczej w Budwie.

Komora pomocnicza I. klasy w Budwie upoważniona jest do pobierania cła wchodowego od towarów bawełnianych Nr. t. 128 aż do 131 i towarów tkackich wełnianych Nr. t. 158 *a* i *b* a to wszystkich tych towarów w ilościach aż do 10 kilogramów.

Böhm r. w.

21.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. stycznia 1898,

o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. Komory pomocniczej w Lodrone.

Komora pomocnicza I. klasy w Lodrone upoważniona jest do pobierania cła wchodowego od towarów bawełnianych Nr. t. 128 aż do 131 i towarów tkackich wełnianych Nr. t. 158 *a* i *b* a to wszystkich tych towarów w ilościach aż do 10 kilogramów.

Böhm r. w.

22.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 13. stycznia 1898,

o dozwoleniu przyjmowania do sprawdzania i cechowania przyrządu do mierzenia mleka konstrukcyi firmy Kleiner i Fleischmann w Mödlingu.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872, Dz. u. p. Nr. 17, podają się do wiadomości publicznej następujące przepisy w przedmiocie sprawdzania i cechowania przyrządów do mierzenia mleka konstrukcyi firmy Kleiner i Fleischmann w Mödlingu, przez Komisję główną miar i wag uchwalone a co się tyczy opłat, przez Ministerstwo handlu zatwierdzone.

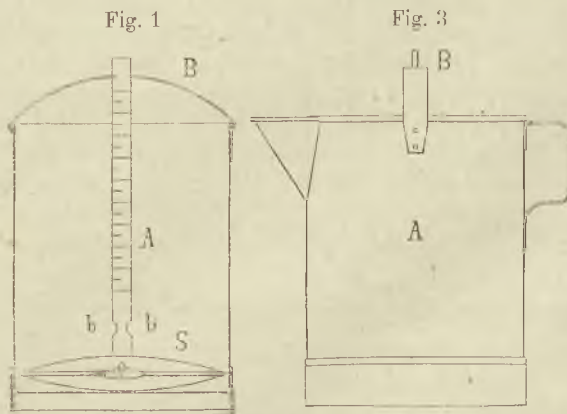
Koerber r. w.

Przepisy

w przedmiocie sprawdzania i cechowania przyrządu do mierzenia mleka konstrukcyi firmy Kleiner i Fleischmann w Mödlingu.

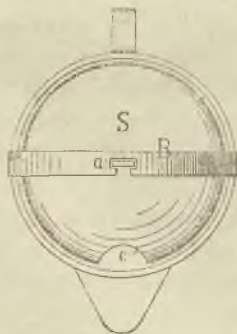
Przyrząd ten składa się z naczynia walcowego *A* (fig. 1 i fig. 3) zrobionego z białej blachy, do którego wlewa się mleko a które u górnego brzegu ma wylew czyli tak zwany dziób.

Ponad górnym brzegiem tego naczynia, w kierunku średnicy prostopadłej do średnicy wylewu, rozpięty jest kabłąk kolisty *B* w taki sposób, że oba

jego końce zachodzą na górną obręcz naczynia i przytwierdzone są do ściany naczynia po obu stronach dwoma nitami. W najwyższym punkcie kabłąka *B*, a więc ponad środkiem naczynia znajduje się wykrój *a* w kształcie uwidocznionym na figurze 2, w który wchodzi pręt (kierownica) przytwierdzony pionowo do pływaka 5 a to w środku jego górnej powierzchni.

Fig. 2

Kierownica opatrzona jest w pobliżu miejsca wyłobkowanem po obu stronach wcięciem ułatwiającem wydobycie pływaka dla oczyszczenia naczynia.

Również pływak opatrzony jest zacięciem lub wgłębieniem przy *c*, ażeby naczynie dało się jak najszybciej napełnić.

Mleko, wlewane do naczynia, podnosi pływak a górny brzeg wykroju *a*, znajdującego się w kabłąku *B*, wskazuje na podziałce przytwierdzonej do kierownicy ilość litrów wlanego mleka.

Przyrządy takie wszelkiej wielkości od 5 aż do 100 litrów przyjmowane będą do sprawdzania i ocechowania według następujących postanowień:

1. Średnica naczynia na 5 aż do 10 litrów powinna wynosić nie więcej jak 280 milimetrów; średnica naczynia na przeszło 10 aż do 30 litrów, nie więcej jak 370 milimetrów, a średnica naczynia na przeszło 30 aż do 100 litrów, nie więcej jak 500 milimetrów.

Najwyższa kreska podziałki odpowiadać powinna najmniejszej ilości całych litrów mleka, po których wlewu pływak podnosi się z dna i zaczyna swobodnie pływać.

Od tej kreski, która oznaczona być powinna odpowiednią cyfrą i wyrazem „litry“ zaczyna się podział litrowy.

2. Poszczególne kreski podziałki 1 litrowi odpowiadające, powinny być oznaczone wyraźnymi cyframi.

3. Odstępy litrowe podziałki powinny być podzielone w przyrządach na 5 aż do 10 litrów na piąte części litra, w przyrządach zaś na przeszło 10 aż do 30 litrów na półlitry.

4. Ponad pierwszą kreską podziałki powinna być poprowadzona po obu stronach kierownicy kreska, która wtedy, gdy naczynie jest próżne, schodzi się z górnym brzegiem wykroju, znajdującego się w kabłąku.

5. Na ścianie naczynia powinna być przyłutowana płyta metalowa, której połączenie ze ścianą naczynia ubezpieczone być ma ocechowaniem na dwóch kroplach cynowych. Na płycie tej powinny być wybite lub wyciśnięte następujące oznaczenia:

- a) „Przyrząd do mierzenia mleka z podziałką i pływakiem, mieszczący w sobie aż do . . L^o, tudzież nazwisko fabrykanta,
- b) „Czytać od górnego brzegu kabłąka.“
- c) Numer bieżący wyrobu, który zresztą podać należy także na górnym końcu podziałki.
- d) Pionową odległość najwyższego punktu kabłąka od dna naczynia wyrażoną w milimetrach.

Inne własności.

6. Blacha powinna być dostatecznej grubości a brzegi naczynia górny i dolny powinny być wzmocnione obręczami odpowiedniej szerokości.

7. Dno naczynia powinno być doskonale równe i wzmocnione dwiema szynami żelaznymi ustawionymi sztorcem pod kątem prostym. Dalsze wzmocnienia, mianowicie ściany naczynia obręczą i szpągami są dozwolone.

8. Kabłąk powinien być zrobiony z żelaza płaskiego 30 milimetrów szerokiego a 4 aż do 5 milimetrów grubego.

9. Kierownica zrobiona być powinna także z płaskiego żelaza mającego najmniej 25 milimetrów szerokości a 3 aż do 4 milimetrów grubości i powinna być równie jak kabłąk cyną rafinowaną pobielona.

10. Naczynie przyrządów mieszczących w sobie aż do 10 litrów, opatrzone być powinno jedną rękocią, większe przyrządy powinny mieć dwie rękoci.

Granice błędów.

Podziałkę przyrządu sprawdzać należy według instrukcyi, cechuje się zaś tylko w tym razie, jeżeli w wielkości części podziałki po sobie następujących, nie okazują się różnice łatwo dostrzedz się dające a zboczenia badanych kresek podziałowych nie są od właściwej wartości, ani większe ani mniejsze od następujących wielkości:

Co do kresek od	5	aż do	15	litrów . . .	0·3	litra
" " " "	15	" "	25	" . . .	0·4	"
" " " "	25	" "	35	" . . .	0·5	"
" " " "	35	" "	45	" . . .	0·6	"
" " " "	45	" "	55	" . . .	0·7	"
" " " "	55	" "	65	" . . .	0·8	"
" " " "	65	" "	75	" . . .	0·9	"
" " " "	75	" "	100	" . . .	1	litr.

Cechowanie.

Cechuje się na podziałce tuż przy pierwszej i ostatniej kresce podziałowej z dołożeniem liczby roku w tem ostatnim miejscu, tudzież w dwóch miejscach połączenia tarczy metalowej z ścianą naczynia z przydaniem liczby roku i na dnie w miejscach spojenia onegoż ze ścianą naczynia.

Jeżeli wylew lub dziób nie jest zrobiony przez wygięcie samejże ściany naczynia lecz tylko przylutowany lub przynitowany do niej, połączenie wylewu z ścianą naczynia zabezpieczyć należy ocechowaniem przynajmniej w dwóch miejscach.

W dotyczących miejscach powinny znajdować się krople cynowe do wyciśnięcia cech.

Oplaty za sprawdzenie i cechowanie.

Liczy się następujące opłaty:

A. Za sprawdzenie i cechowanie od każdych 5 litrów 10 c.

B. Za sprawdzenie bez cechowania: połowę opłaty według A przypadającej.

Świadcstwo sprawdzenia.

Świadcstwa sprawdzenia wystawiają się według następującego formularza:

Świadcstwo sprawdzenia Nr. tyczące się przyrządu do mierzenia mleka.

Dla pana w sprawdzony i ocechowany został przyrząd do mierzenia mleka oznaczony Nr. , w którym części podziałki obejmują od litrów aż do litrów, przekonano się bowiem, że podziały nie przekraczają dozwolonej granicy błędów; opłatę policzono według taryfy w kwocie zł. c.

W przyrządzie tym odległość pionowa najwyższego punktu kabłąka od dna naczynia wynosi milimetrów.

Urząd miar i wag w dnia

(Pieczęć.)

(Podpis wagmistrza.)

Wiedeń, dnia 13. grudnia 1897.

C. k. Komisyja główna miar i wag:

Tinter r. w.

23.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 22. stycznia 1898,

tyczące się zaliczenia c. k. Komory pomocniczej I. klasy w Furth (w Bawaryi) do tych komor, które wymienione są w załączce do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, jako upoważnione do ekspedowania roślin.

Dodatkowo do rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, tyczącego się ostrożności, które mają być zachowywane w obrocie z zagranicą dla zapobieżenia przyniesieniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*) zalicza się także c. k. Komorę pomocniczą I. klasy w Furth (w Bawaryi) do tych komor, które w załączce do rzeczzonego rozporządzenia, uwaga lit. a wymienione są jako upoważnione do ekspedowania roślin.

Gautsch r. w.

Bylandt r. w.

Böhm r. w.

Koerber r. w.

24.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 29. stycznia 1898,

o sprawdzaniu i cechowaniu wagi automatycznej do ważenia ziarna drobnego.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872, Dz. u. p. Nr. 17, po-

daje się do wiadomości publicznej zamieszczony poniżej Dodatek do przepisów, dotyczących się sprawdzania i cechowania wagi automatycznej do ważenia ziarna drobnego (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 23. lipca 1895, Dz. u. p. Nr. 117) przez c. k. Komisję główną miar i wag uchwalony.

Koerber r. w.

Dodatek

do przepisów, dotyczących się sprawdzania i cechowania wagi automatycznej do ważenia ziarna drobnego (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 23. lipca 1895, Dz. u. p. Nr. 117).

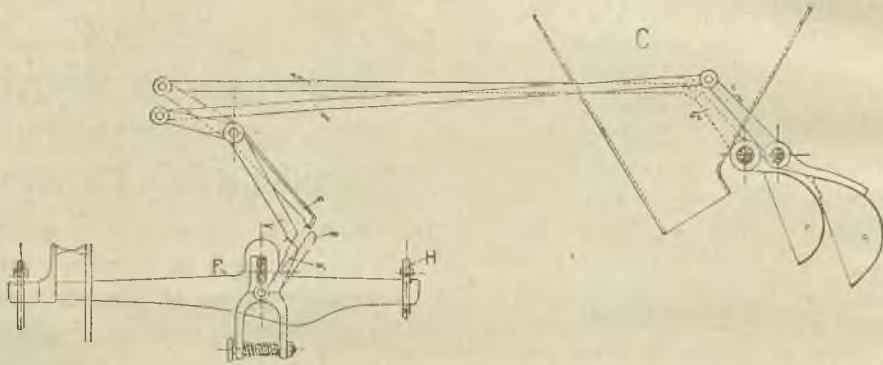
Wagi automatyczne do ważenia ziarna drobnego (systemu C. Schembera i synów) przyjmowane

będą do sprawdzenia i cechowania także wtedy, gdy niema przegubowego przedłużenia H_1 ciężaru H łącznie z drążkiem L i jego wałem, na którym osadzone są klamki m i m_1 i te ostatnie klamki umieszczone są bezpośrednio na osi drążka wagowego F (porównaj figury dołączone do obwieszczenia Ministerstwa handlu z dnia 23. lipca 1895, Dz. u. p. Nr. 117, z figurą tutaj przydaną).

Wiedeń, dnia 14. stycznia 1898.

C. k. Komisja główna miar i wag:

Tinter r. w.

25.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 29. stycznia 1898,

tyczące się wystawiania duplikatów świadectw sprawdzenia należących do wodomierzy lub do liczydeł użycia elektryczności.

Dodatkowo do rozporządzenia tutejszego z dnia 15. marca 1893, Dz. u. p. Nr. 37, dotyczącego się sprawdzania i cechowania przyrządów do mierzenia użycia wody i do rozporządzenia z dnia 3. maja 1894, Dz. u. p. Nr. 82, dotyczącego się sprawdzania i cechowania przyrządów do mierzenia użycia elektryczności, rozporządza się co następuje:

1. Gdy świadectwa sprawdzenia przyrządów do mierzenia użycia wody lub elektryczności zginą lub staną się niezdatnymi do użytku, można prosić o wystawienie duplikatów. W dotyczącej prośbie podać należy urzędową liczbę protokołu, nazwisko i miejsce zamieszkania praktykanta, tudzież numer fabryczny przyrządu.

Za wystawienie duplikatu, jeżeli niema egzemplarza pierwopisu świadectwa sprawdzenia, opłacić należy:

- a) Jeżeli wygotowany być ma jeden egzemplarz 30 c.
- b) Jeżeli wygotowane być mają dwa egzemplarze (dla dostarczyciela i dla konsumenta) . 40 c.

2. Jeżeli istnieje jeden nieuszkodzony egzemplarz świadectwa sprawdzenia i tenże zostaje przedłożony z prośbą o wystawienie duplikatu jako drugiego egzemplarza świadectwa sprawdzenia, opłacić należy za wystawienie duplikatu 10 c.

3. Do prośby dołączyć należy znaczek sęplowy 1no-złotowy potrzebny do każdego poszczególnego duplikatu.

Opłatę za wygotowanie, przypadającą stosownie do punktu 1 a względnie 2. trzeba albo dołączyć do prośby albo jedno cześnie z prośbą nadesłać do c. k. Komisji głównej miar i wag.

Koerber r. w.